

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.387 van 7 november 2002
in de zaak A. 118.196/VII-27.198.**

In zake : Willy VANLERBERGHE,
wonende te ROESELARE,
Kruisboommolenstraat 10

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
WEST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willy VANLERBERGHE op 15 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 7 februari 2002, waarbij het beroep van verzoeker tegen de door het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare toegekende vergunning voor grondwaterwinning categorie A op de inrichting aan de Kruisboommolenstraat 4 te Roeselare ongegrond wordt verklaard:

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 12 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Afdelingschef K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Kris VANWALLEGHEM baat een tuinbouwbedrijf uit te Roeselare aan de Kruisboommolenstraat 4.

Op 20 januari 1999 vraagt hij aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare een vergunning voor grondwaterwinning van categorie A op de percelen te Roeselare, gekadastriseerd aldaar 5e afdeling, sectie C, nrs. 122c en 218 uit drie putten met een debiet van 20,55 m³ per dag en 7.500 m³ per jaar.

In feite zou betrokkene reeds sedert 1989 grondwater winnen.

1.2. Met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare van 10 april 2000 wordt de gevraagde vergunning gegeven voor een termijn van twintig jaar vanaf die datum en met een aantal technische bijzondere voorwaarden.

1.3. Met een schrijven van 18 april 2000 tekent verzoeker bezwaar aan bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare tegen voormelde grondwaterwinning.

Met een schrijven van 19 maart 2001 aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare bevestigt verzoeker zijn bezwaar van 19 april 2000 tegen de grondwaterwinning en stelt dat de put op een andere plaats ligt dan aangegeven is.

1.4. Met een schrijven van 16 juli 2001 tekent verzoeker alsnog administratief beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen tegen het vergunningsbesluit van 10 april 2000.

Gedurende de beroepsprocedure adviseert de afdeling Water om het beroep ongegrond te verklaren op grond van de volgende motieven :

- de scheuren in de berging waarvan verzoeker gewag maakt kunnen ook te wijten zijn aan de onstabiele grond die niet geschikt lijkt voor woonbebouwing wegens opstijgend grondwater;
- door verplaatsing van de mobiele pomp zou aan één van de klachten kunnen worden tegemoet gekomen.

1.5. Met het thans bestreden besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 7 februari 2002, ter kennis gebracht van verzoeker met een ter post aangetekend schrijven van 18 februari 2002, wordt het in eerste aanleg genomen vergunningsbesluit, overeenkomstig het advies van de afdeling Water, bevestigd met dien verstande dat de mobiele waterpomp aan de andere kant van de vijver en dus verder van de gebouwen van verzoeker moet worden geplaatst, dit ter beperking van mogelijke geluidshinder;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1 Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker stelt "dat hij zware schade lijdt ten gevolge van het gebruik van de waterwinningsput (scheuren in de berging, verzakking van de gevelmuur en de bevloering)" en dat indien de waterwinningsput verder wordt gebruikt, de schade aan de berging alsmaar groter zal worden;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bewering van verzoeker geenszins is onderbouwd en dat geen band tussen de bestreden vergunning en enige schade is aangetoond; dat zij er op wijst dat verzoeker in zijn brief van 18 april 2000 heeft beweerd dat hij reeds acht jaar op de hoogte is van de illegale put en dat na de regularisatievergunning verzoeker veertien maanden heeft gewacht alvorens administratief beroep aan te tekenen;

2.3. Overwegende dat verzoeker de omvang van de schade geenszins in concreto toelicht en staaft; dat hij ook geen enkel element aanbrengt waaruit het oorzakelijk verband tussen de schade aan de berging en de waterwinning zou blijken, terwijl uit het advies van de afdeling Water van AMINAL blijkt dat de scheuren in de berging ook hun oorzaak kunnen vinden in de onstabiele toestand van het terrein, waar veel opstijgend grondwater voorkomt; dat het volkomen gebrek aan concrete gegevens over de omvang en de oorzaak van het aangevoerde nadeel des te meer klemmt, nu blijkt dat verzoeker reeds op 18 april 2000 bezwaar aantekende bij het college van burgemeester en schepenen tegen de kwestieuze waterwinning en daarbij wees op de schade aan de berging; dat verzoeker ruimschoots de gelegenheid had om een bestek, technische nota, eventuele fotografische vaststellingen en dies meer bij zijn verzoekschrift tot schorsing te voegen;

2.4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zeven november tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.